

מסכת שבת

פרק ז משנה ז

המוציא תבן, כמלא פי פרה. עצה, כמלא פי גמל. עמיר,
כמלא פי טלה. עשבים, כמלא פי גדי. עלי שום ועלי בצלים,
לחיים, כגרוגרת, יבשים, כמלא פי גדי. ואין מצטרפין זה עם
זה, מפני שלא שווו בשעוריהן. המוציא אכלים כגרוגרת, חיב,
ומצטרפין זה עם זה, מפני ששוו בשעוריהן, חוץ מקלפיהן
וגרעיניהן ועקציהן וסבן ומרסנן. רבי יהודה אומר, חוץ
מקלפי עדשים שמתבשלות עמהן: